

helt til den 2. marts, men jeg synes, det er dybt tragisk – ja, undskyld mig – at alvoren i denne debat ikke er større. FN gætter på, at en halv million uskyldige mennesker, børn, gamle og syge, mister livet ved en militær indsats. Men for Dansk Folkeparti er det afgørende, at datoen den 2. marts nu bliver den afgørende dato, frem for at sikre, at våbeninspektionen kan fortsætte, og en halv million mennesker kan reddes. Er det ikke for sølle?

(Kort bemærkning).

**Søren Søndergaard (EL):**

Vi ville jo netop have mulighed for at få debatten, hvis beslutningen om forberedelserne af dansk krigsdeltagelse blev lagt åbent frem i Folketinget, men det gør den ikke, og det beklager vi. Vi beklager også, at hr. Peter Skaarup ikke kan støtte forslaget om, at det skulle være sket, og at det bør ske fremover.

Jeg vil godt bede hr. Skaarup bekræfte, at siden november måned har de konkrete krigsforberedelser været i gang – siden november måned – og at regeringen og for den sags skyld altså Dansk Folkeparti, som har været enig med regeringen, har haft al den tid i denne verden, der skulle til for at gå herved i Folketingssalen og søge tilslutning fra Folketingets partier. Jeg ved godt, man ikke er juridisk forpligtet til det, jeg ved godt, at man kun er juridisk forpligtet til at rådføre sig med Det Udenrigspolitiske Nævn bag lukkede døre, og det forstår jeg godt. Men min pointe er, at i forbindelse med så alvorlige beslutninger, der – som hr. Søvnald fuldstændig rigtigt gjorde opmærksom på – omhandler liv eller død for ikke kun hundredtusindvis af irakere, men måske også for danske soldater, burde diskussionen tages i åbenhed. Jeg er skuffet over, at Dansk Folkeparti ikke har den samme opfattelse.

(Kort bemærkning).

**Peter Skaarup (DF):**

Jeg er lidt skuffet over SF og Enhedslisten, for jeg startede jo netop min ordførertale med at sige, at jeg synes, det er godt, vi får en debat om nogle af de ting her i Folketinget. Jeg synes også, det ville være udmærket, hvis der kom en forespørgselsdebat om de ting. Det skal Enhedslisten eller SF eller andre måske nok sørge for, og jeg synes da, det ville være ganske udmærket, at vi fik drøftet det. Vi har drøftet det før, og så skal vi da også gøre det igen, ligesom vi drøfter det i

Det Udenrigspolitiske Nævn og i andre fora, så jeg synes, det er udmærket, at der kommer en debat om det, og sagt til hr. Villy Søvnald kan den også dreje sig om Blix' rapport.

Den er ikke noget oplæg til krig, og det er der forhåbentlig ikke nogen Blixrapporter der nogen sinde bliver. Nogle våbeninspektører fik til opgave at fortælle os: Får vi fri adgang, ja eller nej? Svaret var: Nej, vi får ikke fri adgang. Men man er jo ikke fra Blix' eller nogen andres side forpligtet til at sige, at nu skal der være krig, eller nu skal der ikke være krig. Det ville da ikke være godt, hvis de på noget tidspunkt anbefalede det ene eller det andet, for det er ikke deres opgave. Men man kan godt lytte til dem og sige, at hvis de har brug for lidt mere tid, får de lidt mere tid. Det er det, vores holdning har været, og det er også det, regeringens holdning har været. Det er helt klart, at sådan skal det være.

Om det lige bliver den 28. februar eller den 1. marts eller deromkring er heller ikke afgørende for mig. Jeg vil bare gerne have, at vi nu finder et tidspunkt for, hvornår Saddam Hussein skal vise den åbenhed, og hvis han ikke gør det, får det nogle konsekvenser. Det kan jo ikke blive ved med at gå, som det nu har gjort i 12 år.

Hr. Villy Søvnald mener åbenbart, det er i orden, at man bare bliver ved med at give mere og mere og mere tid, men hvordan vil en diktator af hans karat opfatte det løse signal, det vil være, at vi bliver ved med at give mere tid, og mere tid og mere tid? Kan det være på anden måde, end at han kan fortsætte, og at han kan læne sig tilbage i stolen? Nej, det kan det ikke, og derfor er vi nødt til at sige meget klart, at det vil vi ikke fortsætte med at acceptere.

Så synes jeg, at Enhedslisten stadig ikke har svaret på, hvornår man egentlig skal gribe ind over for sådan en diktator. Skulle vi bare have ladet Hitler og nazisterne fortsætte deres arbejde af skræk for, at det ville ramme den tyske civilbefolkning, at man smed nogle bomber, eller skulle vi have taget opgøret med Hitler dengang? Det har Enhedslisten ikke svaret på. Der er nogle gange nogle forudsætninger, der gør, at man kan blive nødt til at bruge militær magt for at opnå fred, og den mulighed skal vi ikke afskrive os. Men det er dét, jeg hører Enhedslisten vil, og det synes jeg er ærgerligt.

Kl. 17.20

**Tredje næstformand (Kaj Ikast):**  
Fru Gitte Seeberg som ordfører.